

"Jätke ütsford ju järele ntisuguseid hirmujuttusid rääkimast!" hüüdis wärwija meister wahela, "Radri on juba näost üsna lahwatanud."

"Ta on tõeste ära ehmatanud," lisas advofati kirjutaja juure, ja wõttis emanda ilusast käest finni ja filitas seda.

"Urge puutuge!" lārgatas noorik. "Ta ei wõinud seda wäifest, tigidate silmadega ja terawa ninaga mehifest filma otsastgi näha."

"Palun alandlikult andeks," "Seakefemand," pilkas kirjutaja.

"Minu nimi on Hippeli emand, kas saad aru? Ntisugust jultund juttu ma ei salli!"

"Kell lööb koke lasteistkummend, algame uut aastat rahus," kostis kooliõpetaja. "Kas ei oleks ju aeg segiweini (bowle) ette anda?"

See ettepanek meeldis kõikidele. Ka soldat, kes oli tuttuma jäänud, sest et ta kurt oli ja kõnetest ühtigi ei kuulnud, ajas enese sirgu, waatas tella järele ja pööras oma halli wuntsisid, põnewalt ootades.

Wein oli walmistatud ja tanti lauale, seal kõrwalt toreda kausi peal kuldpruuniks lūpsetatud loogid.

Klaasid kõlisesiwad ja wõõrad wesiwawad kõiksugu magusat juttu. Üksnes peremees ja pereemand ei teinud teine teisega tegemist, nad ei waatanudgi teine teise peale.

Teisel januaril pärast lõunat pidi Brants Hippel äri- asjade korraldamise pärast ära reisima, ja alles kolmandal päawal oodati teda kodu ja ta jõuudis ka tõeste hommitusel tunnil tagasi.

Ohtul paniwad wõõrad imets, et peremees ja pereemand wälja nägiwad, nagu muljus nende südant raske mure, sest Radri ilusad filmad oliwad üsna punafels nütetud ja Brants oli tufameeleline, ei sõõnud ega joonud.

"Mis see nüüd tähendab?" küsisiwad wõõrad.

"Neil on teine teisega sõnawahelus olnud," ütles pagarimeister Sui, "ja nüüd on nad weel nii wāga liigutatud. Oh Sumal, inimene on sagedaste kurwal meelel, seda tean mina kõige paremine."

"Aga isu ja jānu ei puudu neil ialgi," heitis nurga-advofat wahela.

"Sumalale tānu, ei ialgi! Ma olen terwe, tugew Sakslane, kes igale ühele head soowib ja ka enesele mitte paha ei soowi ja ei ole mitte tigidust tās selm."

"Kas Teie seda minu kohta tähendate?" "Seda ei ole ma mitte ütelnud, kui Teie seda enese peale tahate tähendada, siis ei ole mul sellega midagi tegemist. Sga-meest peab teadma, mis lugu ta enesest peab."

"Wõõrad naerisiwad ja nurgaadvofat Beker tõusis üles, lāks teiste hulgast ära ja rāāks:

"Selle peale wõiks ma paraja kostuse anda, kuid palju inimesi ma ei taba wihaštada. Ma ei soowi Teile mitte heameelega alwatust."

"Laseme tad joosta ja teeme kolm risti taga järele!" ütles Oert. "Mis Teisse puudub, meister Sui, siis jooge pudel selterdwet, see rahutab werd."

"Noh, kui Hippeli omade wahel tūli jāsle peagi lahiti lāheb," arwasiwad kõik, kui nad wõõraste majast lahustiwad. Ommetegi pidiwad nad nāgema, et nad on effinud.

Endist tūli enam ei olnud. Kuumaawereline Radri oli nüüd tasane kui tallelene, ja Brantsu suust ei olnud enam ühtegi karedat sõna kuulda.

"Kuidas ja soowid, laste!" armastas noorik ütelda ja Brants ei wõtnud ial midagi ette, ilma et ta oleks küsinud: "Dns see sulle meele järele, mo tuite?"

"Hūwa, lapsed, see on mulle armas kuulda" kiitis neid kirikuõpetaja, "aga mis teie siis mõlemad nii üli-õnnetud wālja näete?"

Radri tahtis midagi ütelda, aga hakkas nutma ja ruttas wālja.

"Noh, mis siis teiega dieti on?" küsis waimulif isand. "Seletage mulle ommetegi, Hippel —"

"Armas õpetaja, siin ei ole midagi seletada. Neil mõlematel on pea ots lāks, wāstas Brants, pūhks oma filmi taitfega ja joofis naese järele wālja.

Kui weel mõni nādal mõõdas oli, hakkasiwad wõõrad imeštades oma pead raputama.

Wõõrastemajas "Kuldseakefale" oli tõeste midagi aruldast ja arusaamatut sündimas. Mõlemad abielurahwas oliwad kui ümber wahetatud ja olefisiwad turtel-tuipaari modelits wõinud olla, aga leegi ei nāinud neid enam naerwat.

"Oh! neil on wōlgasid palju ja nad on kõrwadent seal sees," arwas nurgaadvofat Beker tigidalt naeratades, aga teised wõõrad ei kiitnud mitte järele, sest Hippelid oliwad usinad ja kōstuhoidlitud ja nende wāile majatassitus oli heas korras, ka tās neil palju wõõraid.